

Per JesusR el dg., 06/09/2020 - 17:50

Imaginem que un de nosaltres es trobi patint per causes personals, pel traspàs d'un ésser estimat, per un daltabaix moral o econòmic o perquè és a un hospital com a pacient; i ens diu: què diferent és pregar quan tot va be -o al menys ho sembla- de pregar en mig del dolor.

Qui ho ha viscut, o ho està passant, ho sap què diferent és la comunicació de nosaltres amb el Senyor o la d'Ell a nosaltres en mig del dolor; i veritablement pot donar-se la pregària.

Segurament es fa difícil meditar. Pot sortir una pregària de silenci quan el cansament, la tensió i l'esgotament es fan presents? L'olla bull massa per fer silenci. Per molt que una persona sigui optimista, l'angoixa amagada sobre el que passa o sobre el que pot arribar a passar, va creant els interrogants de la por.

Com pregar, doncs, en mig del dolor?

No hi ha fórmules, però sí alguna expressió de la Sagrada Escripura que pot brollar del més profund del cor, como aquell abandonament en mans del Senyor: "PARE A LES TEVES MANS CONFIO LA MEVA VIDA".

I podria ser que enmig de la mala mar i de la tempesta ens arribes aquella veu: "NO TINGUEU POR, SOC JO."
